*יתר על כן "כתב לגרש את אשתו ונמלך

מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמדושם אשתי

יו מיי׳ פיד מסל׳ כלים סל׳ ח פ:

יא : מיי׳ שם סנ"ו :

עד משוה

בסיפא שלא לשמן היינו לשם שלמים גבי לשמו דקתני שלא לשם אשה אז היה משתמע הכי אבל השתא דקתני שנובחי שלא לשכו משמע שפיר אם כן היה דעת המופר שאם ימלך זה לגרש בו ינרש אחר רעוד כיון ינרש אחר רעוד כיון רמצאו כן עירו מיד ואמר לו שמו כשמי מיך: יג] סתמא פסול והס"ד פי' שאם יכתבי שם האשה תבא אשה

יומלך. כלא יגרטנה: דילמא שאני ספס. דלאו סתמא הוא אלא במרה להתלחד עבידא כדקאמר המה לענין גע מודה כדפריסית שם ה א מיי פינ פטלי ביומין (דף ימ) אהים שי קא משים ביומין (דף ימ) אהים שי קא משים ביומין (דף ימ) אהים שי קא משים ביומין (דף ימ) ביומין של זה ושל זו אלא מסל. דערישה מסתמא דשמא בשנה שנכתב וגרישה מסתמא דשמא בשנה שנכתב בברא הוא : דלין בריים של ברול לא ואינתה היידה שי ביומים של ברול לא הייד באור היידה ביומים של ברול לא ואינתה היידה שונה ביומים של ברול לא ואינתה היידה שיידה ביומים של ברול לא ואינתה היידה שיידה ביומים של ברול לא ואינתה היידה שיידה ביידה ביידה ביידה של ברול ביומים של ברול לא ואינתה היידה שיידה ביידה בייד

כיון דנמלך אם כן מסתמא כתבו ה ד מיי פיג ני ענין זה אלל סתם ויש לומר יאן דם"ד ביין עם כן מסתמת כתבו ה ד מיין פי מכני מתחילה באם יתור ב ינרבן מי בי נימבין הלי: בירכי בי בירכי שירנה : הכורתב פופסי גיפין כי' . כל הגך מסניות בפ' כל הגפ (גיפין דף כו.) ותימה דלא קתני בהך יתר על כן דעל כרחין יתר הות יב חמיי שם הניה: דמכל הגך קמייתא לא מלי למידק סתמא פסול אלא מהך ויש לומר דמשום דאמר ללבלר דקתני ברישא יתר כמו כן "דרייקיכן מואת דרייקינן מואה מל דרייקינן מואה [סתמא] ודייקינן מינה אין ברידה" ונש"ח חמי נושיה מינה ביי [סתמח] ודייקיגן מינה חין ברירה" [וע"ע מום' גיפין כד: וקשה לה"ד ילחק דפ"ק דפסחים סדם יחרשכן] (דף יד.) תכן סוסף ר"ע אף ע"ג דלמאן דמוקי מילתא דר' חנינא בולד [וולד] הסומאה דרבנן לא שמעינן לה ממילתיה דר' עקיבא דמיירי בפסולה [דאורייתה] מיהו יש לומר "אט"ג דקתני חוסיף אי לא סום סני ניא אפי סכי קחני שושף ליה לא סום "[קמשמע לן] מידי: דאי לא ט' ליק ליה לא סום "[קמשמע לן] מידי: דאי לא ט' ליק ליה לא סום "[קמשמע לן] מידי: ליה לא הוה "[קמשמע לן] מידי : ראבור רב יחודה אמר שמואל אף לריך שיניח כו׳ .

אינטריך לאיתויי דרב יהודה משום דמינה דייקיטן בניטין דאמיא כרבי הייקיטן בניטין דאמיא כרבי אלעור דאמר עדי מסירה כרמי שישה מקובצת דקי"ל כוותיה ואיכא דמוקי לה התם אן ואפי לשם ניה נם [כל] נשים בכלל ולא דמי לשלא לשמן דכל הזבחים דלא אמריכן אפי׳ חולין ושלא לשפו נכי ניפין בכלל ההתסליכל לפרושי שנובחו שלא נמיספרט בחדיא ונפלך בכלל ההתסליכל לפרושי שנובחו שלא ומצאי כן עירו וכי' דאין לשם זבת זה אלא לשס זבת אחר : זה אשם נייה וי'ל דודאי ורמינהן תוט ולא תוך תוט

ואפי׳ כלי שכוף מליל . מפרש בקונטרם שרן בחינון ואוכלין בפנימי לא מיבעיא כלי חרם דאין מיטמח מגבי אלה אפי כלי שמף דמיטמת מגבו אין אוכלין שבתום ינן לשם ובח זה אלא [מתוים] שנם כלי שטף אינ מקבל ביל דופי : 3 דקשםי ליה טומתה מאויר כלי חרם כדאמר בפ' בי נפחק : ז] תיבת קמא דפסחים (דף כ) אוכלין מקבלין פינה נפי מדירב בה : קומא דפסחים (דף כ) אוכלין מקבלין פן של כלי הים היבה פומחלה מאזיר כלי חרם ואין כלים כלוני נפדק: ו] דפיפמא

מקבלים מותאה תאויר כלי חרם שאיר אית ב' נחדק: מקבלים מותאה תאויר כלי חרם שאיר אית ב' נחדק: וקשה לפירושו דאם כן תה חידוש יותר בכלי שטף תכלי חרם ועוד מיששאים: ה] ביה לבשי דאיכא חידוש יותר בכלי חרם כנון אם שרן באויר כלי חרם פנימי את שם תוכו פון באויר האיכה דחיכת חידוש יותר בכני חרם כגון חם שרץ בחייר כני חרם פנימי "דאפי' כלי :']פפי התניר ואוכלין בכלי חרם חילון יד) שהורין אש"ש שהפנימי שמא שו] ונראה לא:'א) הפר כיון שהיא לפרש דכל רבותא של כלי שפף היינו משום דלאו מינה הוא וס"ד דלא מחריב בה וטמא קמ"ל מז] [ודוקא בכלי שטף שאיט מיט היה טמח אי לאו קרא] אכל חוך תוכו שהכל הוא של חרם מינו פשיטא שהוא טהור בלא פסוק דחוך דוקא אמר רחמנא וכן מוכח לקמן דכלי שטף דוקא אינטריך קרא דפריך ומי אמר רבא חטאת ששחטה על אמא קססה ביניהם מי שמחוייב שולה כשירה אלמא לאו מינה לא מחריב בה והתניא פוט לי המיפר סתמא גם לא) רשי דים סורת וכין מחינה: כוורם שבים פסופה . ברסיקן בסהלות ולא פוך תוכן ואפי כלי שסף מציל ומשני ארבעה סוכן כתיבי חד לצרט. הני הוא ברים בחותה דלאו כלי הוא של אוכלין ולא פוך תוכן ואף לא כתב אלא חוך הוה מישטנא כלי ליה סים אבתים. הני היא הוא פול הוא הוא של מוך מוכן בי אפי לא כתב אלא חוך הוה מישטנא כלי שרך: יג] סחפא שפאל הוא הוא הוא הוא של מוכן בי אפי אפי לא הוך הוה מישטנא כלי שבי יג] סחפא שפאל כמחינה בעלמת. ופקוקה בקש . רבותה נקם דהע"ג דפקוקה פחימתה B חרם פנים שחין חוכלין שבתוכו מקבלין טומחה ע"י שרץ שבחינו הה

גליון הש"ם

גליון הש"ם

גליון הש"ם

לא שני בשמעתין נמי הכי שאני התם דאמר קרא שכו ונח תוך וצרך אינון שיא

תום' דים בכוהג וכו'
התום' דים בכוהג וכו'
התום' דים בכוהג וכו'
בדיר יה בשתעתין בדיר בשתעתין אלא לכלי שטף וי"ל דעדיפא משני הכא דקאי על אטאה לשם אולין כשירה ועל זה תיכץ עשו אולטר אלל הער יה] כמו מחילה וכמו כוורת הקש פחותה שאינה כלי כלל ואינה מללת כלל בדיר בתרבה בהיבה בשתעתיר בדיר בדיר בחומה אולים הלא משחים ששתעתיר של מחויב בה כמחילה אלל תער יה] כמו מחילה וכמו כוורת הקש פחותה שאינה כלי כלל ואינה כשלה כשירה הרי את שתרו אבל כלי שטף קרו מיט קלים שיש לו שם כלי עליו ולכך מחריב ומליל אבל לקמן קאי על חטאת ששחטה לשם מחוייב עולה כשירה הרי את שיתות האושר שישו מרשות חריי שני שם כלי עליו ולכך מחריב ומליל אבל לקמן קאי על חטאת ששחטה לשם מחוייב עולה כשירה הרי את שיתות אבל כלי שטף קרוי מיט קלת שיש לו שם כלי עליו ולכך מחריב ומליל אבל לקמן קחי על חטחת ששחטה לשם מחוייב שולה בשילה הי את שיחית הכד דאש"ג שהוא קדשים קרוי איט מיט ולא מחריב בה ועל זה פריך מאי שלא מכלי שטף שהוא כלי ואיט מיט ומחריב ועל זה לריך לתרך משום קרא תוכו ולא תוך תוכו אבל לא מלי לתרך עשוהו כמחילה אצל תטר דההוא איט כלי כלל והשתא הכא ולקמן מתרך דומה יו] שבריני פשאן ציג בדומה (ודוקא בכלי שטף שאיט מיט היה טמא אי לאו קרא אבל תוך יש) שהכל חרם טהור בלא פסוק דחד תוך אמר רחמלא): אמש: מין פשא ההי

לא היה בדעתו של בעל לזו ואינתק תורה אור

[נישין כד.] לשם האחרת : הכופב מופסי גימין . שיהו תוומנין לו סופס לשון סשום מול"ל בלע"ו : מקום כרי אם כו' . דזהו עיקר גופו אלמא סתמא פסול ואף על גב דאיכתב לשם כריתות לכשיזרתן לו: פו רמי מילפא אחריםי. אדרבינא ורב קפא קאי דקאמר בן דרמי רבא אהדדי ושנינהו : דרב יהודה אמר רב . לקמן בפרק בית שמחי (דף מו:) : לשם תולין כשירם. קס"ד סברא דידיה היא כדמפרם ניטק כו, פים דמינה מחריב בה דבר שהוא מיט מועיל ג) בו לעקור את שמו : דלאו [הַנֹת משונו סבנה ובמשנה דניטין ניתה] מינה . כגון חולין שאינו מין קדשים לא מחריב בה ואין שמו נחפם על הזבח לעקור שמו ממנו : פסול . [לקמן מו:] לגרש בו אשה אחרת: ואפי׳ לשם עובדם כוכבים. דהא שלא לשם האשה קתני דמשמע שלא לשם אשה זו אלא לשום אשה אחרת כל דהו ואע"ג דעובדת כוכבים לאו בת גירושין היא מהניא לפסול אלמא דלאו מינה ד] [מחריב] בה : דל עוכדת כוככים מיניה . ואימא כמי דלאו מינה לא מחריב בה אפילו הכי פסול דהוה ליה סתמא דמיהו לאו לשם אשה זו נכתב: דל חולין מינייהו. כדסבירא לן דלא חייל ולא מחריב ביה דלא מיניה הוה הוו להו שחושין החם ואמרן לעיל סתמא כשירה: מוכו . סן כל כלי חרם וגו' (ויקרם יה) ולה למעלה מן פי התטר ואוכלין ומשקין בתוכו ושרן בתטר אוכלין שבכלים מהורין והכי אמריכן בת"כ אבל היה כלים פיח מיה פיו בתוך התטור מוכו קריון ביה : הוספחה כיק דכלים פיז ואפיי כלי שטף מדיל . כלומר לה מיבעיא כלי חרם המונח בתטר דמליל על האוכלין שבתוכו דהא תוך תוכו הוא וכלי גופיה ליכא למימר דמיטמא ון באויר ויטמא אוכלין שבו דאין כלי חרם מיטמא מגבו אלא אפי' כלי

דאמר [בפ' קמא דפסחים] (דף כ:)

אוכלין ז) מיטמאים מאויר כלי חרם ואין כלי מיטמא מאיר כלי חרם ומדקתני כלי שטף מליל אלמא דלאו ס"ח מיניה חיין ביה חן [ומבטל את שם תוכו] הכא נמי ליתול שם חולין סיה ניה רנה וליפסל: ושני יהכם משו חולין אלל קדשים כו' . כניחר לעולם דלאו מינה לאו מחריב ביה וכלי שמף אלל כלי חרם מיניה הוא דהא מנא והא מנא אבל חולין אלל קדשים הוי דלאו מיניה כמחילה אלל תנור דאמריטן ביה לקמן דלא מהניא ביה להיות חלילה בין שרץ לאוכלין כדאמרן דלאו מיניה לא מחריב בה: שמללו בנסרים. שעשה מחילה באמלעו וחלקו עד למעלה מפיו הכל טמא אפילו אוכלין שבעבר השני של מחילה: כוורם שסים פסוסה . גרסינן בטהרות ולהכי נקט שבתוכה כדאמרן כן אפי' כלי שטף מציל אבל השהא דלאו כלי הוא הויא

בקש לא הוי כלי ואפי' פיה למעלה מפי ין תגור לא מללת על אוכלין 🕏 שהרי אין השרץ תוכו ודוקא כלי חרס פנימי דהוי דומיא דידיה שבתוכה : ומשולשלם . תלויה : אוכלין שבסוכה שמאים . והיינו בי מעיטנא דמינה מחריב בה וחולן להכי כתב ו"ו של חוכו למימר דאמרן דלא מינה כגון מחילה לא מחריב בה לבטל שם חוכו ממט : ביה לאו מינה כגון כלי שטף "מחריב בה ומליל יו] וסימה אמאי ביה לרש רבא

הנהות הב"ח

כשם אשתך פסול לגרש בו דילמא שאני התם האינתיק ליה לשם גירושין הההוא אלא מהא *יתר על כן ייש לו שתי נשים ששמותיהן שוות כתב לגרש את הגדולה לא ינרש בו את הקמנה דילמא שאני התם דאינתיק ליה לשם גירושין דההיא אלא מהא יתר על כן אפר ללבלר כתוב ולאיזה שארצה אמרשפסול לגרש בו דילמא שאני התם דאין ברירה אלא מהא *הכותב מופסי גימין צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה *ומקום הערים ומקום הזמן ואמר רב יהודה אמר שמואל אף צריך שיניה מקום הרי את מותרת לכל אדם: תו רמי מילתא אחריתי מי *אמר רב יהודה אמר רב המאת ששחמה לשם עולה פסולה ישחטה לשם חולין כשירה אלמא דמינה מחריב בה דלאו מינה לא מדריב בה ורמינהי כל הגם שנכתב שלא לשם אשה פסול זו ואפי לשם עובדת כוכבים נמי פסול ושני גמ דל עובדת כוכבים מיניה הוה ליה סתמא וסתמא פסול קרשים דל חולין מינייתו הוה ליה סתמא וסתמא כשירים ורמא מילתא אחריתי מי אמר רב יהודה אמררב חמאת ששחמה לשם עולה פסולה שחמה לשם חולין כשירה אלמא דמינה מחריב בה דלא מינה לא מחריב בה מוך מוט כלי המונח בתטר ופיו "קימהתניא *סתוכו ולא תוך תוכו ואפי כלי שמף מציל ושני עשו חולין אצל קרשים כמחיצה אצל תנור מהמחיצהאצל תנור לא מהניאלה כלל אף חולין אצל קרשים לא מהניא ליה כלל *דתנן 'תנור שחצצו בנסרים או ביריעות ונמצא שרץ במקום אחד הכל ממא *"כוורת שהיא פחותהופקוקה בקש ומשולשלת לאויר התנור שרץ בתוכה התנור ממא שרץ בתנור אוכלין שבתוכה ממאין ורבי אליעזר ממהר אמר רבי אליעזר קל וחומר אם הציל במת החמור לא תציל בכלי חרם הקל אמרו לו לא שטף שמיטמא מגבו הכא טהור ומליל